

плувахмы доволны дни и едвѣмъ стигнѣхмы въ Книдѣ, понеже не ны пушаше вътрѣтъ, проплувахмы подѣ Критѣ средѣ Салмонѣ. И едвѣмъ по прѣмнижхмы него, стигнѣхмы на нѣкое си мѣсто което ся казува Добры пристанища, близу при които бѣ градъ-тѣ Ласей.

9 Но като бѣше ся минѣло довольно врѣме, и плуваніе-то бѣше вече опасно, *защото и постѣтъ бѣше ся вече минѣло, совѣтуваше Павелъ, И казуваше имъ: Братіе, виждамъ че плуваніе-то ще бѣде съсъ злостраданіе и съ голѣмъ щетъ, не току за товаръ-тъ и за корабъ-тъ, но и за души-тъ ни. Но стотникъ-тъ ся увѣряваше повече на кормчій-тъ и на стопанинъ-тъ на кораба, а не на Павловы-тъ думы. И понеже пристанище-то не бѣ способно за прѣзимуваніе, повече-то дадохъ мнѣніе да ся дигнѣтъ и отъ тамъ, за да стигнѣтъ, ако бы было възможно, до Финикъ, пристанище Критско, което гледа срещъ югозападнѣй-тъ и сѣверозападнѣй-тъ вътрѣ, и тамъ да прѣзимувать.

13 И когато подухнѣ малко югъ-тъ, помыслихъ че сполучихъ цѣль-тъ си, дигнѣхъ ся, и плувахъ близу по край Критѣ.

14 Но слѣдъ малко възвѣя срещъ него вътрѣ буренъ нарицаемый Евроклидонъ. И понеже ся дрѣнѣхъ корабъ-тъ, и не можаше да устои срещъ вътрѣтъ, оставихмы ся на *на волны-тъ* и носѣхъ ны. И като утекохмы задъ едно островче което ся наричаше Клавдій, едвѣмъ можехмы да удържимъ ладій-тъ; *Който* като дигнѣхъ, употребявахъ *всякакви* пособія, и прѣпсвахъ корабъ-тъ изъ отдолу; и бояще ся да не паднѣтъ на плитко, свѣхъ платната, и носѣхъ ся така. И понеже бѣхмы въ голѣмъ бѣдѣ отъ бурѣ-тъ, въ слѣдующій день хванѣхъ да исхвърлять товаръ-тъ. И на третій-тъ *день* сами *съ* ржѣ-тъ си исхвърлихмы корабенны-тъ нѣща. И понеже за много дни не ся виждаше ни слѣнце ни звѣзды, и силна-та буря навалише, исчезнѣ вече отъ насъ всяка надежда за спасеніе. А подиръ много неяденіе застанѣ Павелъ между тѣхъ и рече: Трѣбваше, о пріятелі, да мя послушате, да ся не дигаме отъ Критъ и да ни не постигнѣше това злостраданіе и тази щета. Но и сега вы свѣтувамъ да сте весели, защото ни една душа отъ васъ нѣма да ся изгуби, но само корабъ-тъ: *Защото ангель отъ Бога, чійто съмъ азъ, и *къ* комуто служъ, яви ми ся тѣзи нощъ, 24 И рече: Не бой ся, Павле, тѣ трѣбва да прѣдстанешъ прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти подари всички-тъ които плувать съ тебе. 25 За това, братіе, бѣдѣте весели; *защото

върувамъ въ Бога че така ще бѣде, сподѣ рече както ми бы речено. А ный *трѣбва да бѣдемъ исхвърлени на нѣкой островъ.

27 И когато настанѣ четиринадесетъ-та нощъ, като ся носѣхмы на самъ на тамъ по Адриатическо-то море кждѣ срѣдъ нощъ, корабниці-тъ угаждахъ че приближавать до нѣкойхъ сушъ. И като измѣрихъ дълбочинъ-тъ, намѣрихъ двадесетъ растега; и малко по нататакъ като отдохъ, пакъ измѣрихъ и намѣрихъ петнадесетъ растега. И бояще ся да не бы да паднѣтъ вътъ на камениты мѣста, спустихъхъ четыри котвы отъ кормъ-тъ, и желаехъ да сымне.

30 И понеже корабниці-тъ ищѣхъ да побѣгнѣтъ отъ корабъ-тъ, и спустихъхъ ладій-къ-тъ въ море-то, съ причинъ ужъ че спуснѣтъ котвы отъ кждѣ прѣдницъ-тъ, 31 Павелъ рече на стотника и на войны-тъ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабъ-тъ, вы не можете ся избави. Тогдазъ войны-тъ отрѣзавъхъ вѣжя-та на ладій-къ-тъ и оставихъ ихъ 33 да падне вътъ. А при сымнуваніе Павелъ каняше всички-тъ да похапнѣтъ *по нѣщо*, и казуваше: Четиринадесетъ дена днесъ ожидате, и стоите гладни, безъ да сте вкусили нищо. За това вы молюхъ да поханетѣ; защото това е *неуждно* за улазаніе-то ви; понеже *ни одному отъ васъ ни косемъ отъ 35 главъ-тъ нѣма да падне. И като рече това, зѣ хлѣбъ, *благодаря Бога прѣдъ всички, 36 та прѣломи и начинъ да яде. Отъ това ся о- 37 бодрихъ всички, та ядохъ и тѣ; И всинца въ корабъ-тъ бѣхмы двѣстѣ и седмдесятъ 38 и шесть *души. И като ся насытихъ съ хранъ, облекавахъ корабъ-тъ като исхвърляхъ жито-то въ море-то.

39 И когато ся разсѣмнѣ не познавахъ земѣ-тъ; съгледувахъ обаче заливъ нѣкой си който имаше брѣгъ, въ който ся рѣшихъ да тикнѣтъ корабъ-тъ, ако бѣ 40 възможно. И като истеглихъ котвы-тъ, оставихъ *корабъ-тъ* по море-то, развързавъхъ още и върескы-тъ на кормила-та, и раз- 41 вихъ малко-то вътрѣло на кждѣ вътрѣтъ, и управихъ ся къмъ брѣгъ-тъ. Но испаднѣхъ на мѣсто дѣто бѣше отъ двѣ 42 страны море-то, и тамъ *засѣднѣ корабъ-тъ; прѣдница-та ся заби и не мърдаше; а задница-та ся разглобяваше отъ насиліе-то на волны-тъ. И наговорихъ ся вой- 43 ни-тъ да избѣгнѣтъ запрѣны-тъ, да не бы да исплува нѣкой и да побѣгне. Но стотникъ-тъ като искаше да избави Павла, въспрѣжъ отъ *това* намѣреніе, и повелѣ, 44 които можѣтъ да плувать, да скочатъ шрвомъ тѣ въ море-то, и да излѣзѣтъ на су-хо: А останѣли-тъ, един на дѣски, други пакъ на нѣщо отъ корабъ-тъ. И така быта ся *избавихъ всички на сушъ-тъ.

г Лев. 23; 27, 29.

д Іон. 1; 5.

е Гл. 23; 11.

ж Дан. 6; 16. Рим. 1; 9. 2Тим. 1; 3.

з Лук. 1; 45. Рим. 4; 20, 21.

2 Тим. 1; 12.

и Гл. 28; 1.

і 3 Мар. 1; 52. Мат. 10; 30.

Лук. 12; 7. 21; 18.

к 1 Мар. 9; 13. Мар. 15; 36.

Мар. 8; 6. Іоан. 6; 11. 1

Тим. 4; 3, 4.

л Гл. 2; 41. 7; 14. Рим. 13;

1. 1 Пет. 3; 20.

м 2 Кор. 11; 25.

н Ст. 22.